

ACTES DE RESISTÈNCIA

de Pau Miró

i

els alumnes de 2n de Batxillerat de l'Institut Moisès Broggi en el context del projecte En Residència

1- INVENTARI DE SITUACIONS QUE FAN MOLTA RÀBIA

NATALIA: Em fa molta ràbia que la gent utilitzi la violència per diversió.

EDGAR: La gent falsa que insulta sense motiu..., uf..., em posa molt furiós!

IRINA: Em fan molta ràbia les persones que són falses, que es fan passar pels teus amics i que després parlen malament de tu.

ALEXANDRA: Una cosa que em fa molta ràbia és que la gent jutgi sense saber la situació de veritat.

AINA: La falsedat: que la gent no sigui almenys un 70% sincera amb tu i que parli malament de tu a les esquenes. Això és el que més ràbia em fa.

LAURA: Em fa molta ràbia que la gent que té diners tracti malament la classe baixa per raons econòmiques.

ROGER: El que més ràbia em fa és que la gent critiqui a les esquenes una forma de fer sense conèixer i sense haver-la provat abans.

JEREMY: La gent falsa em fa molta ràbia, i a vegades algun profe.

2- EL COMERÇ PAKISTANÈS

Era un dia calorós i solejat d'estiu i vaig passar per davant del restaurant del costat de casa meva. Era el típic restaurant on hi servien "kebabs" L'encarregat estava situat a la porta saludant a la gent que passava, com sempre. No estic ben segura d'on era, si de Turquia, Pakistan o algun altre país. Quan aquest home saludava a la gent, les persones s'apartaven i el miraven amb odi. Un noi va entrar al restaurant. L'encarregat va parlar amb ell i se li va apropar. El noi gairebé no li va dirigir la paraula i no el va mirar als ulls en cap moment. Abans la cara de l'encarregat em transmetia alegria, però després li va canviar a una molt més trista.

3- EL PING-PONG

JEREMY: Era un diumenge per la tarda, jo anava cap a ping-pong. De cop, una nena petita, d'uns cinc anys, se'm va apropar i em va preguntar...

FILLA: Hola, tens pares? Com es diuen?

JEREMY: Sí, sí que tinc pares. Es diuen Manuel i Elisabeth.

FILLA: Has arribat aquí il·legalment?

JEREMY: *(A públic.)* Em vaig quedar impressionat. *(A la filla.)* No. Per què em preguntes això?

FILLA: Per res. Però has robat alguna vegada?

JEREMY: *(A públic.)* Estava extremadament confús i incòmode, no vaig respondre.

MARE: *(En veu baixa.)* Laia, vine cap aquí, no t'apropis a aquest nen.

JEREMY: *(A públic.)* En aquell moment estava estranyat. No sabia si era una broma o si havia de passar d'aquelles persones. No només va ser la nena, la mare també em va mirar amb cara de menyspreu.

4- MOVIMENT ESCÈNIC. "SWEET DREAMS"

5- INVENTARI: "LES MEVES COSES PREFERIDES"

TOMÀS: La cosa que més m'agrada és tenir la meva família al meu costat quan les coses no surten bé. Sobretot quan estic al sofà amb els meus pares i em consolen, i em diuen que no passa res.

DANIEL: El que més m'agrada és quan toco o escric una peça de guitarra i em surt molt bé.

JUDIT: El meu moment preferit va ser quan, un dia, em vaig despertar amb el meu cosí i de cop ens vam trobar la meva cosina dins d'una olla amb verdures.

MARC: El que més alegria em dóna és l'amistat i la solidaritat que m'ofereixen els amics quan tinc un mal dia.

MAIA: Cuinar o menjar sushi mentre estic amb la Greta i ric amb la Núria Muys.

GRETA: El que més m'agrada són els dinars dels dimarts.

NÚRIA M.: El que més m'agrada és menjar nabius a la platja, a l'estiu.

ALBA: Passar temps amb la família i amics; per exemple, els diumenges a la platja, anar al poble...

NURIA G.: M'agrada molt cantar perquè quan canto m'oblido de tots els problemes.

LEYRE: El que més m'agrada en el món és el patinatge.

ANNA: El que més m'agrada és el personatge d'Hermione Granger. Perquè sense ella Harry Potter hauria mort al primer llibre.

ARNAU: Estrenar roba nova.

JEREMY: La família d'Equador, que la meva iaia em faci el seu menjar.

DARIUS: A mi m'agrada quan ve l'estiu i puc anar al meu país i, a la nit, sortir amb els col·legues pel poble.

6- DEBAT SOBRE TOM I JERRY (DAVID CONTRA GOLIAT)

MODERADOR: Bon dia, avui farem un debat sobre la sèrie de dibuixos animats *Tom i Jerry*. Les doctores Maia Giannakos i Clara Rubio defensaran el Tom i atacaran el Jerry, mentre les doctores Mireia Casals i l'Àlex Ferrer defensaran el Jerry i atacaran el Tom. Demanem un fort aplaudiment per als nostres convidats. (*Entren els personatges.*) Dit això, que comenci el debat. Maia.

MAIA: Bon dia, jo sóc la doctora Maia Giannakos i vinc avui per denunciar que a la sèrie de *Tom i Jerry* només rebi en Tom, tot i que ell mai faci res. La primera prova que us mostraré és un capítol que tracta de que en Tom està tranquil·lament per casa i rep una sèrie de danys per part del Jerry. (*Es projecta el video: <https://www.youtube.com/watch?v=Wq8iENTrfdI>. 30'. La Maia mostra la imatge 1.*)

MIREIA: En defensa de Jerry, en un altre capítol en Tom intenta matar en Jerry, amb explosius. Això demostra que tot el que fa el Jerry és en defensa pròpia. Podem dir, doncs, que l'agressiu és en Tom. (*Es projecta el vídeo: <https://www.youtube.com/watch?v=43-wh0MUy8>. La Mireia mostra la imatge 2.*) (*Amb la veu seriosa.*) En aquesta imatge que acabo de mostrar, es veu en Tom matant en Jerry. Considero que si la sèrie és per a nens de 7 anys, no hauria de tenir aquest contingut violent i sanguinari.

CLARA: Tot i que a vegades podem veure el Tom agressiu, sempre és ell el que acaba rebent. (*Es projecten les imatges 3 i 4 mentre el Manel les mostra.*) Aquestes imatges són de diferents capítols de la sèrie, i surt en Jerry, el ratolí, atacant en Tom. No trobem just que, perquè en Tom sigui un gat i actuï com diu la cadena alimentària, hagi de rebre.

ÀLEX: En Jerry no és violent, ja que col·labora amb en Tom per fer fora els gats i gossos que molesten el Tom. Això ho podem provar amb aquestes imatges. (*Es projecten les imatges 5 i 6 mentre el personatge les ensenya.*)

MODERADOR: Si us plau, hauríem d'anar conclouent el debat. Així doncs, té l'últim torn pel seu grup, SrA. Ferrer.

ÀLEX: Com a conclusió d'aquest debat, mantenim la nostra tesi de que en Jerry no és violent perquè ajuda en Tom, i en Tom sí que és violent, com hem vist anteriorment, perquè intenta menjar-se el Jerry en moltes ocasions.

MAIA: Com a conclusió del nostre grup, defensem que en Tom no és violent i que només intenta complir la cadena alimentària, mentre que en Jerry agredeix en Tom de forma constant, com podem observar en les proves anteriors.

MODERADOR: Què seria en Tom sense en Jerry? I en Jerry sense en Tom? Bé, deixem aquesta pregunta enlaire i donem per acabat aquest debat, agraint la seva atenció.

7- EL TRAMPOLÍ

EDGAR: Fa uns quants estius, vaig anar amb la meva família a la platja. Estàvem cansats d'anar a la mateixa platja, sempre anàvem a Sitges; per tant, vam decidir anar a la Costa Brava. Era una caleta molt tranquil·la i petita d'aigua cristal·lina, no gaire salada. La sorra era freda com un glaçó a les zones d'ombra i càlida a les zones de sol. Fineta, color sèpia, suau... *(Adonant-se que s'estava enrotllant.)* Bé... Anem al gra. A la platja hi havia un trampolí, a mi m'agrada molt tirar-me des de llocs alts a l'aigua, com per exemple des de les roques. Jo, tot emocionat, vaig anar al trampolí a tirar-me. Vaig estar uns 10 minuts tirant-me, quan de sobte començo a escoltar que m'insulten des del darrera. Gordo!! Foca!!! Et portarem al "matadero", puto cerdo! Eren uns cinc... Ja m'havien insultat més persones amb aquest tema, i cada cop m'ho creia més... Jo no podia fer res... Eren molts... Vaig anar a dir-li al meu pare que m'ajudés. Tenia una ràbia, i una impotència... Llavors... el meu pare es va dirigir cap a un dels seus pares i li va dir que què feien els seus fills dient-me coses a mi, i... Va donar-li una bufetada. Vam marxar d'aquella platja per anar a una altra i estar tranquils allà.

X: Edgar, et voldria preguntar què penses de com va reaccionar el teu pare.

EDGAR: *(Una mica avergonyit, diu:)* Bueno, jo penso que el comportament del meu pare no va ser el més correcte, tot i que... *(Ja menys cohibit, es gira i mira el públic.)* Em va donar una sensació de tranquil·litat i de seguretat.

8- LA MARINA I ELS ROBOTS

Escena 1

PERSONATGE 1: Bueno, i què tal?

PERSONATGE 2: Bé, de conya. I tu? Què t'expliques?

PERSONATGE 1: Bueno... Estic escrivint un llibre!

PERSONATGE 2: Ah, sí!? I de què va?

PERSONATGE 1: És una barreja entre tragèdia i ciència-ficció. Va d'una noia que apareix a un món paral·lel, envoltada de robots. Aquesta nena en el món real pateix bullying per...

PERSONATGE 2: *(Tallant a Personatge 1.)* Pobreta... Però... per què li feien bullying?

PERSONATGE 1: Pel simple fet que era diferent...

PERSONATGE 2: Joder... La gent és molt cruel.

PERSONATGE 1: Pues sí... T'ho continuo explicant?

PERSONATGE 2: *(Entusiasmada.)* Sí!!!

PERSONATGE 1: Doncs després...

PERSONATGE 2: Bueno, millor no continuïs! Me'l vull llegir!

PERSONATGE 1: Te'l passo per drive si vols...

Escena 2

MARINA: *(Confosa.)* On sóc? *(Pausa.)* Com he arribat aquí? *(Treu les ulleres de la butxaca, les espolsa i se les posa.)* I... quin lloc més estrany. Si... no hi ha arbres i és tot fosc. *(Preguntant al públic.)* Que se n'ha anat la llum? *(Fent un gest d'assentiment.)* Què estrany, si l'última cosa que recordo era... la cara d'en Jan perseguint-me i rient-se de les meves ulleres, com sempre, i dient-me que era una cagada i una lletja de merda, quan de sobte he tocat un arbre i m'ha semblat que relliscava i... Merda! *(Posant cara alleugerada i espantada alhora.)* Però si era evident, segur que és això. Com que avui no m'he pres la medicació, ja torno a somiar desperta. Tot i que...

PERSONATGE 2/ACOTADOR: S'apropa a la zona on es troben els robots i mira el que estan fent.

MARINA: *(Apropant-se al públic.)* Què deuen estar fent? *(Pausa llarga.)* Mai havia somiat una cosa així.

ACOTADOR: S'apropa a un dels robots que està treballant i el toca per comprovar si és un somni o és real. El toca i es sorprèn, efectivament s'està movent i és real.

MARINA: Ostres!!!! Aleshores tot això és real? Com he arribat fins aquí? Sigui on sigui ara mateix, segur que és molt millor quedar-me aquí amb aquests robots que anar a l'escola i que sempre em peguin i em maltractin. *(Comença a plorar.)*

ACOTADOR: Els llums s'apaguen. *(Pausa.)* S'encenen els llums. Apareix la Marina en un lloc diferent. Aixeca la vista i veu en Jan tancat en una caixa. S'intenta apropar, però un robot se li posa davant.

MARINA: És en Jan?

ACOTADOR: El robot fa que sí amb el cap.

MARINA: Treu-lo d'aquí. *(Silenci.)* O millor no, s'ho mereix per tot el que m'ha fet, per quin sobrenom m'ha posat i... *(Torna a plorar.)*

ACOTADOR: Aixeca la vista. No està sola: apareixen el Jan i el seu amic.

MARINA: *(Preocupada.)* On sóc? Què feu aquí?. Què voleu de mi? Per quin joc m'utilitzeu? Què us he fet jo?

ACOTADOR: Els nens es riuen i xiuxiuegen.

MARINA: Auxili!! Traieu-me d'aquí. Mare, pare!! Prometo que a partir d'avui em prendré la medicació a diari!! Pare, mare!!

ACOTADOR: S'apaguen els llums. (*Pausa.*) Els llums s'encenen. Apareix la Marina entre dos robots que simulen que són pare i mare.

MARINA: Què collons és això? On sóc? (*Amb cara de preocupació, mira el públic.*) Mare? Què fas aquí?

ACOTADOR: La mare li dóna una bufetada i es queda quieta fent el mateix.

MARINA: Què? Mare! Per què fas el mateix tota l'estona?

ACOTADOR: De sobte, apareixen deu mares. La Marina se n'adona que són la seva mare.

MARINA: Què m'està passant?

ACOTADOR: Apareix un robot al final de l'escenari. Fa senyals perquè vingui. La Marina, confosa, el segueix. El robot comença a córrer per l'escenari. (*Pausa.*) S'apaguen els llums. (*Pausa.*) Es tornen a obrir. Es troben en un món desconegut per a ella. Sembla una cova, es pot percebre pel soroll de les onades que estan a prop del mar. El robot es treu la màscara i la Marina comprova que és un humà com ella.

9- MOVIMENT ESCÈNIC. "SWEET DREAMS" (VIOLÍ)

10- INVENTARI DE SITUACIONS QUE FAN MOLTA RÀBIA (2)

TOMÀS: Em fa molta ràbia que la gent m'ignori o no em prengui seriosament.

DANIEL: El que més ràbia em fa és quan vull escriure o explicar alguna cosa i de sobte se me'n va, no me'n recordo.

JUDIT: Em fa molta ràbia quan la gent fa sorolls quan menja.

MARC: El que més ràbia em fa és la textura del porexpan.

MAIA: Una cosa que em fa molta ràbia és que se'm mullin els mitjons.

GRETA: Em fa molta ràbia la gent que diu el que pensa sense filtres fins el punt que t'arriba a ofendre, i es justifica dient: "És que jo sóc sincera".

NÚRIA M.: El que més odio és la gent que quan està amb tu és "maja" però quan està amb més gent és super falsa.

ALBA: Em fa molta ràbia que la gent compri o agafi gossos, i quan es cansen els abandonen com si res.

DARIUS: Quan parlo amb els amics i familiars de Romania i els dic que no puc estar amb ells.

NURIA G.: Em fa molta ràbia la diferència entre homes i dones. Per exemple, que les dones cobrin menys que els homes fent la mateixa feina, que tinguem menys drets...

LEYRE: A mi el que més ràbia em fa és la veu de pito.

ANNA: El que més ràbia em fa és que no es compleixin les promeses.

ARNAU: Despertar-me pel matí, tallar el somni i anar a treballar.

11- TORNANT DEL GIMNÀS

Tornava cap a casa després d'una classe de gimnàstica. Passava pel carreró de casa meva. De cop vaig veure dos homes estrangers amb un sac. Em vaig espantar. Em comencen a mirar de dalt a baix. En el moment que ens creuem, noto que es giren per mirar-me pel darrera. En pujar a casa, vaig explicar a la meva mare el que m'acabava de passar. No es va sorprendre. Suposo que per a ella ja és normal.

12- PORTES BLOQUEJADES

Un dia anava en autobús. Em vaig seure a la fila del final. Al cap d'unes quantes parades va pujar un home. No em parava de mirar. Estava bastant incòmode. Millor, molt incòmode. Em vaig començar a fer paranoies de que baixaria a la meva parada i que passaria una desgràcia. De cop me n'adono que és la parada en què baixo jo. Baixo i en aquell moment l'home s'asseu. Suspiro amb tranquil·litat. Vaig cap a casa amb una sensació estranya, entre tranquil·la i espantada.

13- AIXÒ ÉS UNA MERDA

Això és una merda. Una MERDA. No pot ser que a la societat on vivim segueixin passant aquestes coses. Que quan una dona va caminant quan ja és fosc se senti insegura, observada com si no tingués el dret o permís d'estar al carrer aquelles hores. I de tantes vegades que li diuen coses sobre el seu estil o manera de vestir s'ho acabi creient i pensi que potser és ella la que no porta els pantalons adequats. Això s'ha de parar, no pot continuar passant, perquè ningú es mereix que el jutgin per tal com es. Perquè tot comença sent petit i llavors... Mirem el número de dones assassinades en aquests darrers anys i veiem que en comptes de disminuir augmenten. Ningú ha demanat que la maltractin. O l'assassinin. Et podria haver passat a tu. O a tu. O a TU. Això és una merda, una MERDA, és una PUTA MERDA.

14- AGRAÏMENTS

NOIA 1: Totes aquestes males experiències han sigut horribles per a tothom que les ha viscut. Es pateix molt quan tens la pressió de la mirada d'algú, quan et menyspreen pel teu color de pell, quan es fiquen amb el teu aspecte físic... És desesperant. Per això, vull donar les gràcies a tota la gent que heu vingut aquí i ens heu escoltat. Quan et passen aquestes coses, sempre s'agraeix una bona companyia a qui explicar-li els problemes.

NOIA 2: També em sembla important agrair el suport i la confiança de la família i les amistats. És molt agradable tenir a prop les persones que estimes en situacions complicades, són un punt d'ajuda que sempre està per a tu. Quan tornes a casa plorant i tens algú que t'anima i et consola, que et cuida i es preocupa. O quan arribes a classe després d'una mala experiència i els amics et fan alguna broma per animar-te. Són coses sense preu i que sempre agrairé.

NOIA 3: La bona companyia sempre t'ajuda, et pot fer feliç en els pitjors dels moments. Per exemple, un vespre, tornant cap a casa, vaig passar per un petit carreró estret en el qual hi havia dos nois més grans que jo. Al passar al seu costat, vaig notar que es giraven cap a mi. Em vaig girar per comprovar-ho i així era, m'estaven mirant. Vaig començar a accelerar el pas cap a casa tota espantada i em vaig posar les claus entre els dits per por a que em fessin res. Quan vaig arribar a casa, li vaig demanar a la meua mare que em comprés un esprai de pebre per si em passés alguna cosa. La meua mare em va tranquil·litzar i em va dir que sí me'l compraria. No sé què hauria fet sense ella.

15- UNA MOSCA VOLAVA PER LA LLUM + SOY UNA TAZA

16- ANTICLÍMAX

PERSONATGE 1: Ei vinga, explica una història que et faci sentir trista.

PERSONATGE 2: *(Cara trista.)* Doncs l'altre dia va morir el meu gos. *(Es posa a plorar de mentida.)*

PERSONATGE 1: *(Dramàtic.)* Et comprenem.

(Entra el Personatge 3, potent.)

PERSONATGE 3: No és necessari tant de drama. *(Amb un to de decisió.)* Deixeu-vos d'històries.

(Entra el Personatge 4.)

PERSONATGE 4: És veritat, hauríem de fer una altra història, com...

(De sobte interrompen els Personatges 1, 2 i 3.)

PERSONATGE 2: *(Amb entusiasme.)* Les espies de veritat.

PERSONATGE 4: Una mica típic...

(La tornen a interrompre.)

PERSONATGE 3: Tom i Jerry.

TOTES: *(A la vegada.)* Noooo.

PERSONATGE 3: Llavors????

PERSONATGE 4: Nosaltres decidim. I aquesta és la nostra obra!!!

TOTES: *(A la vegada.)* Rebel·lió, rebel·lió, rebel·lió, rebel·lió, rebel·lió, rebel·lió!!!!!!!

17- **INVENTARI: "LES MEVES COSES PREFERIDES" (2)**

IRINA: M'agrada molt quan la meva mare té temps per a mi i m'escolta quan estic trista o feliç, però el que encara m'agrada més són les seves abraçades.

AINA: Menjar-me el gelat del McDonald's amb caramel i M&M al sofà de casa, mirant Netflix amb la meva mare: això és el que més m'agrada en el món.

LAURA: M'encanta la llum que entra per la finestra i que em doni el sol mentre dibuixo.

ROGER: La cosa que més m'agrada és el llit de casa, ja que allà dorms i pots viure la major part de les teves aventures.

NATALIA: El meu moment preferit és quan arribo a casa i els meus gossos, Kala i Charlie, se'm tiren a sobre i em llepen la cara.

EDGAR: Els macarrons de la iaia.

ALEXANDRA: La cosa que més m'agrada és escoltar música tots els dies. Perquè quan escolto música o canto, expresso sentiments que no puc expressar parlant.

18- **PONÈNCIES SOBRE EL ASOMBROSO MUNDO DE GUMBALL I DORAEMON**

(Apareix el presentador en escena. Hi ha cinc cadires a escena. El presentador s'apropa al públic.)

PRESENTADOR: A continuació hi haurà dues ponències, una sobre *El asombroso mundo de Gumball* i l'altra sobre *Doraemon*. Com a primers convidats tindrem el Dr. Jeremy Cedeño i el Dr. Roger Losada, amb la ponència "Crítica de la societat en *El asombroso mundo de Gumball*". *(Entren en Daniel i en Jeremy a escena.)* Bon dia. Serien tan amables d'introduir-nos aquest tema?

JEREMY: *El meravellós món de Gumball* és un programa que es transmet a Boing, un canal de programes infantils.

PRESENTADOR: Què opinen d'aquest programa? Per què el recolzen?

ROGER: *El meravellós món de Gumball* és una barreja d'humor irònic, que combina conceptes difícils de tractar, com ara crítiques a la societat, l'educació, la rivalitat entre pares, la discriminació per l'aspecte físic... I tot això ho aconsegueixen transmetre als infants amb dibuixos visuals i divertits.

JEREMY: A més a més, ensenya als nens i nenes petits a conviure amb gent que físicament és diferent a elles. Combinen cultures diverses i ensenyen a ajudar-se mútuament.

PRESENTADOR: Moltes gràcies per la seva opinió. Ara donarem pas a l'Arnau Pujal i a la Marina Ribes, amb la ponència anomenada "Perspectiva de gènere i autosuficiència en *Doraemon*". Si us plau, serien tan amables de passar? *(Entren l'Arnau i la Marina a escena i es saluden donant-se la mà amb els altres experts i el presentador.)* Bon dia. Tenint en compte que vostès saben molt d'aquest tema, ens podrien explicar els aspectes negatius de *Doraemon*?

MARINA: Creiem que la sèrie és masculista ja que sempre que en Nobita utilitza un utensili màgic anomenat la porta màgica, viatja a l'habitació de la Shizuka, l'única noia important que apareix a la sèrie i que, apart, és la noia que li agrada a en Nobita.

ARNAU: A sobre, en Nobita és un personatge que quan té algun problema, en lloc de solucionar-lo ell mateix, demana recursos a en Doraemon, que li soluciona tot immediatament. En un futur, en Nobita no serà suficientment responsable i no podrà solucionar problemes.

PRESENTADOR: Moltes gràcies. Ha estat un plaer poder sentir les seves opinions.

19- FINAL

De: Edgar Aguadé, Darius Andronic, David Arnaiz, Judit Casino, Jeremy Cedeño, Alba de la Cruz, Laura Delgado, Nuria Gallardo, Maia Giannakos, Marc Gómez, Tomàs Jiménez, Aina López, Roger Losada, Pau Miró, Alexandra Moral, Víctor Muñoz, Núria Muys, Daniel Puig, Arnau Pujal, Greta Ortuzar, Leyre Pineda, Anna Sala, Natalia Suárez, Irina Tunyk.